

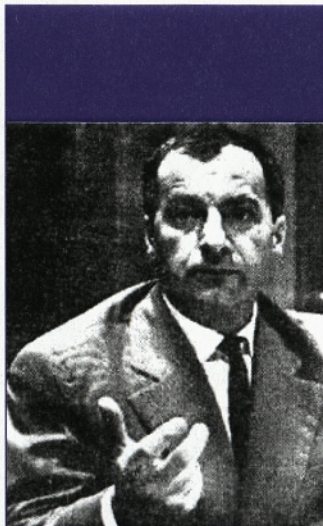

Humoristična skupina SMEH
sezona 2016/2017

MARJAN MARINC
MILIJONAR
(SREČKA)

lahkotna komedija v dveh dejanjih

Marjan Marinc in njegova **SREČKA**, ki je 40 let pozneje postala **MILIJONAR**

Marjan Marinc (foto: Wikipedija)

Marjan Marinc je bil slovenski pisatelj, dramatik, gledališki igralec, režiser in urednik. Rodil se je 19. oktobra 1921, v Kamniku in umrl, 20. decembra 1990 v Ljubljani.

Marinc je med NOB sodeloval v partizanskem gledališču. Med leti 1952 in 1955 bil režiser v novosadski operni hiši, nato do leta 1975 urednik zabavnih oddaj in režiser radijskih iger pri Radiu Ljubljana.

Že med vojn je napisal več skečev s partizansko tematiko, pozneje pa se je kot pisec posvetil radijski igri in gledališki komediji. Izmed gledaliških del, ki so jih uprizarjala predvsem amaterska gledališča je bila največkrat uprizorjena komedija Poročil se bom s svojo ženo (krstna predstava 1960), izstopajo pa še Komedija o komediji, Muza na mansardi, Ljubezen v kovčku, Srečka, ...

Napisal je tudi več otroških radijskih iger, med katerimi so bile najuspešnejše: Maček, Mustafa, Žebliček Špiček, Srebrni konj, Čarobni svinčnik, Rumeni bonboni, Pika in druge. Nekatere njegove radijske igre za otroke so izvajale tudi tuje radijske postaje. Radijska igra Krasen cirkus je izšla tudi v knjigi (1965). Med radijskimi igrami za odrasle pa so bile najbolj odmevne igre z družbeno-satirično poanto: Weekend (1963), Nedeljsko kosilo (1966), Naslovna stran (1967). Večino radijskih iger je Marinc tudi sam režiral in v njih igral.

Zametki **Mladinskega gledališča Trzič** segajo v leto 1975, ko se je **Jaka Kopic** (1948-2010) kot sekretar na OK ZSMS Trzič in kot predsednik iniciativnega odbora za ustanovitev gledališča mladih (kasneje tudi njegov prvi predsednik), prizadeval, da bi Amatersko gledališče Trzič v svoje vrste vključevalo mlade željne nastopanja na odskih deskah. Priznati moramo, da so nekateri med njimi že igrali na trziških poletnih igrah, tako na Jožefovem griču, kot na dvorišču gradu Radecky ali na dvorišču Občine, kamor so se prereditve z leti selile. Prizadevanja niso obrodila sadov, prej bi lahko rekli, da je bil njihov učinek ravno nasproten: društvo z dolgoletno gledališko tradicijo, izkušenimi igralci in preverjenimi režiserji se je še bolj zaprlo vase. Kljub razočaranju mladi niso vrgli puške v koruzo, kljubovali so in ustanovili svoje gledališče.

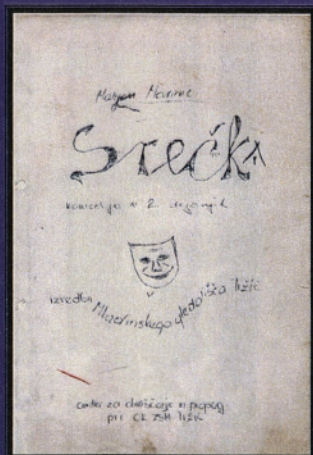

Jože Zupančič

režiser igre **SREČKA** Marjana Marina, ki jo je z igralci Mladinskega gledališča Trzič na oder postavil konec leta 1976 (iz arhiva Kurnikovih nagrajencev, ZKO Trzič)

V začetku je resda delovalo pod okriljem OK ZSMS Tržič (1975-1976) nato pa od 24. marca 1977 (ko je OK SZDL Tržič napisala pozitivno mnenje k registraciji društva) kot samostojno uradno registrirano društvo. Nič koliko podtikanj, laži, javnega in (tipično tržiškega) gostilniškega natolcevanja, obtoževanja, prostorska in materialna stiska, celo fizično obračunavanje in menjava ključavnic na vratih garderobnih prostorov na Cankarjevi 5 (nekdanj Kino Tržič) ni omajalo skupino mladih gledaliških zanesenjakov, da ne bi konec decembra leta 1976 ob vsestranski pomoči **Dorce Kraljeve - mame Dorce** in **Jožeta Pogačarja - Monge** skupaj z "uvoženim" režiserjem **Jožetom Zupancičem - Bogom** (ta "pritikelj" mu je ostal zaradi odlične vloge Boga v komediji **Mireta Štefaneca Večna lovišča**) na oder postavili lahkotno vaudevillovsko komedijo Marjana Marinca **Srečka**.

Odmev je bil velik in dober, kritika ugodna.

Naslovna stran gledališkega besedila
za igro **SREČKA**,
risba Jaka Kepic
(iz arhiva MGT, 1976)

Prizor iz komedije Marjana Marinca »Srečka«, ki jo je pripravilo Mladinsko gledališče iz Tržiča

z leve:

Janez Zupan, Tanja Ovsenek, Tomaž Jazbec in
Mojca Kapelj
(časopisni zapis o predstavi, arhiv MGT, 1977)

V prvi zasedbi so v predstavi, ki je premiero po številnih mrzlih in poznovečernih vajah (po končanih kinopredstavah, ko se dvorane ni več ogrevalo) doživela 29. decembra 1976 na odru tržiškega Cankarjevega doma oz. dvorani Kina Tržič, igrali: **Tomaž Jazbec** (nesporna aktualna igralska zvezda iz TV nadaljevanke Mladost na stopnicah avtorja Antona Ingoliča in brat miss Slovenije oz. pevke Majde Jazbec), **Igor** in **Pavel Rupar**, **Janez Zupan - Zelman**, **Mojca Kapelj**, **Nataša Šavs**, **Tanja Ovsenek** in **Marija Jankovec**. Poleg predpremiere in premiere na domačem tržiškem odru je skupina v začetku januarja 1977 gostovala še v Poljanah in Žireh. Predstava je bila odmevna (o njej je, po spominih Marije Jankovec, reportažo in intervju z nekaterimi igralci objavila tudi RTV Ljubljana v svojem popoldanskem TV Obzorniku), kritika, zapisana v Gorenjskem Glasu (avtor Š.J., domnevno Janez Šter) pa za mlade gledališnike, večina od njih ni imela še nobene odrske kilometrine, dokaj ugodna.

*Marija Jankovec kot teta s podeželja in
Igor Rupar kot bratranec in bivši zapornik,
v prvi postavitvi igre Sreča, decembra 1976
(arhiv MGT)*

Tomaž Jazbec v vlogi izumitelja
(arhiv MGT, 1976)

A se je vseeno zalomilo. Različni pogledi na ljubiteljstvo, službene obveznosti, časovna preobremenjenost sodelujočih igralcev, morda tudi kakšno osebno razočaranje so botrovali sklepu predsednika društva, da se predstava po premieri in treh ponovitvah začasno umakne z repertoarja. Iskanje novih, nadomestnih igralcev (kot se spominja Marina Bohinc, takratna članica Amaterskega gledališča Tržič, tudi z obljubami o dobrih honorarjih) je tako postala glavna naloga društva spomladi 1977. leta. V drugi, delno zamenjani zasedbi, ki je še istega leta na gostovanjih obiskala domala vsa odra v tržiški občini, pa so ob pomoči Dorce Kraljeve, tokrat ne le šepetalski ampak tudi režijski, lučkarja Jožeta Pogarčarja - Monge in scenskemu "mojstru" Marjanu Kopaču zaigrali: **Miran Prešern, Vida Bohinc, Jaka Kepic, Nataša Šavs, Mojca Kapelj, Janez Zupan - Zelman, Igor Rupar ter Andreja Tomazin.** Uspešno? No, o tem anali molčijo, ostajajo pa lepi spomini vseh še živečih akterjev iz prve in druge zasedbe, ki sem jih zaprosil, da s pomočjo svojih malih sivih celic naredijo 40-letni miselni preskok v preteklost. Hvala Marjanu Kopaču, Nataši Majhen (Šavs), Mariji Jankovec, Andreji Meglič (Tomazin), Miranu Prešernu, Igorju Ruparju, ...

Kot glasbena podlaga novi uprizoritvi SREČKE / MILJONARJA:
Tržičanka **MAJDA JAZBEC** in skladba: **Ko bom miss sveta**
(D. Žgur - D. Velkavrh) (PGP RTB Beograd, 1973)

z leve:

Dorca Kralj, Vida Bohinc, Andreja Tomazin,
Igor Rupar, Nataša Šavs, Miran Prešern,
Jože Pogačar, Janez Župan, Moja Kapelj, (sedita, z leve)
Jaka Kepić in Marjan Kopač.
(fotografija z vaje za igro Srečka v drugi postavitvi na odru
tržiškega kina; arhiv MGT, 1977)

Mladinsko gledališče Tržič je nato skoraj 30 let, resda z vmesnimi neuspešnimi poizkusi, da bi na oder postavili komedijo BOING BOING (v dveh poizkusih: prvič v režiji Borisa Kuburiča in drugič v režiji Iva Kokalja, a so jo nato pod režijskim vodstvom nekdanjega člana MGT, Jožeta Fajfarja iz Kranja pod naslovom NA TANKEM LEDU uprizorili igralci KUD Podljubelj leta 2000) in dramo TALCI V KRALJEVU (spet v režiji Borisa Kuburiča) čakalo na novo generacijo igralcev.

Po 40-ih letih igra **SREČKA** (v posodobljeni priredbi ima zdaj naslov **MILJONAR**) ponovno stopa na tržiške odrske deske s skoraj, ne boste verjeli, z enakimi problemi s katerimi se je srečevala že prva generacija njenih akterjev. Ob tem pa se nam postavlja retorično vprašanje: mar se v 40-ih letih v naših glavah ni res prav nič spremenilo?

SREČKA ali MILIJONAR, MILIJONAR ali SREČKA ?

Predstava Marjana Marince je lahkotna komedija v dveh dejanjih, ki igralcem in gledalcem ponuja veliko priložnosti, da se poistovetijo z njenimi akterji. Naš junak je mlad izumitelj, ki si išče potrditev v svojem izumu, frekvenčnem stimulatorju, medtem ko pozablja na življenje okrog sebe. Njegovo prizemljeno ženo, ki ne sanja, da bi postala *miss sveta*, to moti in mu to na svoj, ženski način skuša tudi pokazati. Ker pa je naš "*Nikola Tesla*" preveč zagret nad svojim izumom, mu to ne pride do živoga.

Denar je sveta vladar in zadeve se brž obrnejo na glavo, ko našemu junaku na loteriji kupljena **SREČKA** prinese glavni dobiček, milijon evrov!

Število sorodnikov, znancev ter takšnih in drugačnih prijateljev se z izboljšanjem finančnega položaja mladih zakoncev bistveno poveča. Kar naenkrat nas vsi poznajo, kar naenkrat bi nas radi vsi obiskali, kar naenkrat nas imajo vsi za najboljše prijatelje, najboljše sorodnike ali tesne znance in v tej situaciji naš junak nenadoma stori usodni "kratek stik".

In kar naenkrat se z njim vred vprašamo: mar je res lepo bili **MILIJONAR**?

Ob 40-letnici prve uprizoritve komedije Marjana Marince SREČKA na tržiškem amaterskem odru izdalo Mladinsko gledališče Tržič, humoristična skupina SMEH.

Zanj: Marja Bohinjec, predsednica

Zbral in uredil: Boris Kuburič

© december 2016

Humoristična skupina SMEH / Mladinsko gledališče Tržič
sezona 2016/2017

MARJAN MARINC

MILIJONAR

(SREČKA)

lahkotna komedija v dveh dejanjih brez odmora

igrajo:

tehniki, izumitelj DAVID AHAČIČ
njegova žena MARJA BOHINJEC
upokojenec, vdovec SLAVKO BOHINC
bratranec, bivši zapornik ROMAN TERAN
teta z dežele JANA KUS
lahko deklice TEREZA GOSAR
stric, obrtnik IZTOK AHAČIČ
vdova, tudi nekakšna sorodnica MARINA BOHINC

glasovi: DRAGA HAJIDEN BAJT, JANEZ KIKEL, BORIS KUBURIČ

režija in priredba: **BORIS KUBURIČ**

kostumografija in scenografija: skupina

posebni efekti: Iztok Ahačič

tonski posnetki: Klemen Bohinc, Dejan Kuburič

šepetalka: Draga Haijden Bajt

pri izvedbi so na pomagali: Janez Markič, Danica Ahačič, Mojca Meglič, Milan Brkljač

glasbena podlaga: MAJDA JAZBEC: *Ko bom miss sveta* (D. Žgur - D. Velkavrh) (SP PGP RTB Beograd, 1973)

❖ MAR JE RES LEPO BITI MILIJONAR ❖

Izvedbo predstave so omogočili: Občina Tržič, KD Kruh Križe in Javni sklad RS za kulturne dejavnosti